

Sygn. akt VIII U 2343/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Maria Szczęsna

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2015 r. w Gliwicach

sprawy E. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 2 października 2014 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt. VIII U 2343/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2.10.14 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu E. M. prawa do emerytury w niższym wieku w oparciu o art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998remeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 39, poz. 353 z późn. zm.) w związku z tym, iż nie udowodnił on 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach przy pracach wymienionych w wykazie A,

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany poprzez przyznanie mu prawa do wcześniejszej emerytury. Podniósł, że zgodnie z zeznaniami świadków, o przesłuchanie których wnosił, wykonywał pracę w warunkach szczególnych jako wędzarsz przy komorach wędzarniczych w okresie od 20.11.75r do 31.05.79r, od 16.10.80 r. do 7.03.83r , od 8.04.85r do 31.12.89r i od 2.01.90r do 11.05.96r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując swoje stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, a dodatkowo podniósł, że nie zaliczył odwołującemu zatrudnienia w warunkach szczególnych w Społem Z. . w Z. od 1 .08.85 do 31.12.89 z uwagi na fakt, iż stanowisko masarz-wędzarsz nie figuruje w

wykazie A dział X pkt. 8 na który powołał się zakład pracy a ponadto przedstawione przez ubezpieczonego świadectwo pracy i świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dn. 21.11.2000r zostały anulowane pismem z dn. 25.06.2001r.

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony E. M. urodzony (...) w dniu 25.08.2014r. złożył wniosek o emeryturę w wieku niższym niż 65 lat z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony 60 lat ukończył 16.09. 2014r. ,nie jest członkiem OFE.

Skarżący, na dzień 1 stycznia 1999r., legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze ponad 25 lat (vide akta emerytalne) i w ocenie ZUS nie udowodnił żadnego zatrudnienia w szczególnych warunkach,

Po przeanalizowaniu sprawy ZUS w dniu 2.10.14 wydał decyzję odmowną.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję nie uznał za pracę w warunkach szczególnych, zatrudnienia w okresie: od 1 .08.85 do 31.12.89 z uwagi na fakt, iż stanowisko masarz-wędzarcz nie figuruje w wykazie A dział X pkt. 8 na który powołał się zakład pracy a ponadto przedstawione przez ubezpieczonego świadectwo pracy i świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dn. 21.11.2000r zostały anulowane pismem z dn. 25.06.2001r.

W postępowaniu przed Sądem ubezpieczony domagał się uznania z pracę w warunkach szczególnych zatrudnienia w Spółem Z. w Z. w okresie od 20.11.75r do 31.05.79r, od 16.10.80 r. do 7.03.83r , od 8.04.85r do 31.12.89r i okresu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w Z. od 2.01.90r do 11.05.96r..

W toku procesu Sąd ustalił, iż ubezpieczony był zatrudniony od 1.09.69r do 22.06.71r jako pracownik młodociany w Spółem Z. w Z.. Od 1.12.1971r. do 20.10.1973r. zajmował się tam rozbiórką mięsa jako wykrawacz- rozbieracz.

Od 21.10.1973r. do 15.10.1975r. odbywał służbę wojskową. Po przyjsciu z wojska od 20.11.1975r. w Spółem pracował po przeszkoleniu przez E. Ż. w wędzarni w Z., przy ul. (...). Nie dokonywano tam uboju zwierząt. Na wózkach wędzarniczych przywożono pracownikom surowe wyroby wędliniarskie i wszystkie produkty mięsne nadające się do wędzenia. Do wędzenia dostarczano gotowe wędliny i boczki. Nie zajmowano się tam rozbiorem mięsa. Ubezpieczony po przyjsciu z wojska pracował w Spółem aż do 31.12.89r w wędzarni stale i w pełnym wymiarze jako wędzarcz. Zawsze dostawał pół litra mleka i dodatek wędzarniczy. Dodatek wędzarniczy wynikał z angażu. Od 2.01.1990r. zakład zmienił nazwę, gdyż przekształcił się w spółkę z o. o. (...), ale nadal ubezpieczony pracował w tym samym miejscu, też jako wędzarcz w tej samej wędzarni aż do 11.05.1996r. Nigdy nie pracował przy uboju zwierząt.

Razem z ubezpieczonym w spornych okresach w SPOŁEM w Z. pracował E. Ż. i od 1980 do 1983r P. D. wykonujący taką samą pracę jak ubezpieczony oraz E. B. pracujący przy rozbiorze mięsa a w (...) Sp. z o.o. w Z. -P. D. wykonujący tam pracę peklowacza i do 1992r . E. B. pracujący przy rozbiorze mięsa

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: akt organu rentowego, zeznań świadków: P. D. (zapis nagrania protokołu z rozprawy w dniu 15 stycznia 2015r. minuty od 00:17:51 i nast.), E. B. (zapis nagrania protokołu z rozprawy w dniu 15 stycznia 2015r. minuty od 00:33:04 i nast.), E. Ż.(zapis nagrania protokołu z rozprawy w dniu 24 marca 2015r. minuty od 00:16:53 i nast.), oraz zeznań odwołującego(zapis nagrania protokołu z rozprawy w dniu 24 marca 2015r. minuty od 00:25:51 i nast.), a także akt osobowych ubezpieczonego (k.43 i 48).

Zebrany materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i spójny, a tym samym za wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych oraz na rozstrzygnięcie sprawy. W szczególności Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków i samego ubezpieczonego, gdyż są spójne i wzajemnie się potwierdzają -wykazując wbrew dokumentacji z akt osobowych , iż ubezpieczony przez cały sporny okres pracował w wędzarni w charakterze wędzarcza. Ponadto świadkowie byli

jego współpracownikiem na takich samych stanowiskach bądź pracowali obok ubezpieczonego a zatem mieli oni bezpośrednie informacje w zakresie charakteru i wymiaru świadczonej przez ubezpieczonego pracy w spornych okresach.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego nie jest zasadne.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl ust. 2 emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Ubezpieczony ukończył 60 lat życia, nie jest członkiem OFE..

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy nie zaliczył mu do takiej pracy żadnego okresu.

Ubezpieczony podniósł, że podstawą uznania jego pracy w warunkach szczególnych jest wykaz A dział X, poz.8, stanowiący załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.). i powołał się na orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 6.08.2013r sygn. akt II UK 9/13 dokonujące rozszerzającej wykładni prac wykonywanych bezpośrednio przy uboju zwierząt.

Stanowisko odwołującego nie zasługuje na uwzględnienie -m.in. w powołanym przez odwołującego wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6.08.2013r II UK 9/13 stwierdzono, że „czynności związane z rozdziałaniem, wykrawaniem mięsa, jego porcjowaniem, jak również prace związane z produkcją i wytwarzaniem wędlin nie należą do kategorii prac związanych bezpośrednio z ubojem zwierząt.”

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku j.w. i z dnia 10 lutego 2012 r., II UK 125/11 (OSNP 2013, nr 1-2, poz. 18) praca przy uboju zwierząt wymieniona w Dziale X pkt 8 załącznika A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze obejmuje również czynności przygotowawcze i późniejsze związane z rozbiorem mięsa. Za takim właśnie rozumieniem przemawia już tylko gramatyczna wykładnia tego pojęcia, która wskazuje jednoznacznie, iż nie chodzi w nim wyłącznie o sam ubój zwierząt, ale również o inne czynności bezpośrednio z nim związane, wykonywane, zarówno przed ubojem, jak i po jego dokonaniu. W przeciwnym razie prawodawca nie posłużyłby się bowiem pojęciem "prace przy uboju zwierząt", lecz określiłby te prace na przykład jako " (...)prace polegające na uboju zwierząt". Potwierdzeniem takiego sposobu rozumienia omawianego pojęcia jest także jego ocena przy wzięciu pod uwagę metod wykładni funkcjonalnej. Jeśli bowiem do zakresu obowiązków osoby zatrudnionej na stanowisku ubojowego należy nie tylko sam ubój, tzn. pozbawienie zwierzęcia życia, ale również oparzenie, usuwanie szczeciny i naskórka, obróbka wstępna oraz podzielenie tuszy (zob. ocena ryzyka zawodowego ubojowego, J. Pukałuk, M. Abramowski, C.H. Beck 2012), to "prace bezpośrednio przy uboju zwierząt", muszą być postrzegane jeszcze szerzej i obejmować kolejne czynności mające na celu przygotowanie mięsa pochodzącego z uboju do jego dalszego przetworzenia. Zatem do takich czynności należy niewątpliwie rozbiór mięsa- nie jest nim jednak praca wędzarsza nie mająca z ubojem nic wspólnego.

W analogicznej sprawie dotyczącej właśnie prac wędzarsza wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 marca 2014r. - I UK 335/13 stwierdzając , że . „wskazanie w zarządzeniu resortowym pracy na stanowisku wędzarsza jako odpowiadającej rodzajowi pracy przy uboju zwierząt stanowi wykroczenie poza przedmiot regulacji w załączniku do rozporządzenia. Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że w pkt 8 działu X załącznika A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. nie chodzi wyłącznie o sam ubój zwierząt, ale również o inne czynności bezpośrednio z nim związane, wykonywane, zarówno przed ubojem, jak i po jego dokonaniu, jednak za "prace bezpośrednio przy uboju zwierząt" nie mogą być uznane czynności związane z produkcją i wytwarzaniem wędlin, tzn. prace masarskie, ich bowiem związek z ubojem zwierząt jest zbyt odległy (patrz wyroki Sądu Najwyższego z dnia 10 lutego 2012 r., II UK 125/11, OSNP 2013 nr 1-2, poz. 18 i z dnia 6 sierpnia 2013 r., II UK 9/13,)Z kolei zakwalifikowanie pracy wędzarsza jako pracy w suszarni, której dotyczy poz. 11 działu XIV wykazu A jest również błędne.

Podzielając w pełni stanowisko Sądu Najwyższego sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.

SSO Joanna Smycz